

PARAULA I VIDA

La Puríssima, estrella de l'esperança

En el cor de l'Advent pren un relleu especial la figura de santa Maria, la Mare de Déu, gràvida de la Paraula, que ella acollí en el seu cor de verge i en el seu si maternal es va fer carn. Des d'leshores Déu és l'Emmanuel, el Déu-amb-nosaltres.

Déu atorgà a Maria un paper molt important en la història de la salvació. Aquella noia de Natzaret fou escollida per Déu i rebé una missió cabdal: ser la mare del Fill de Déu que s'encarnà en les seves entranyes virginals per obra de l'Esperit Sant. I tot això per a la salvació de la humanitat. Déu, creador de l'home i de la dona, en la plenitud del temps, assumí la naturalesa humana creada per ell i demanà la col·laboració de Maria.

Tot en santa Maria està en funció de la seva missió de ser la mare de Jesucrist. Maria, d'una manera única, ha estat la primera a beneficiar-se de la victòria sobre el pecat obtinguda pel Crist. Així s'entén millor la veritat de la fe cristiana sobre la Immaculada Concepció, entre nosaltres més coneguda popularment com la festa de la Puríssima.

Maria és anomenada així perquè, des del primer instant de la seva existència, fou preservada de tota màcula de pecat original i enriquida amb la plenitud de la gràcia des del primer moment de la seva concepció. Aquesta veritat fou proclamada com a dogma de fe pel Papa Pius IX l'any 1854, fonamentant-se en les afirmacions de les Sagrades

Esriptures sobre Maria i en la fe de l'Església sobre aquest misteri marià.

Poc després de la proclamació del dogma de la Immaculada Concepció, la Mare de Déu s'aparegué en diverses ocasions a una noia senzilla i pobra a la gruta de Lourdes. I es presentà com la Immaculada Concepció. Els pelegrins que visiten aquest santuari poden veure gravades aquestes paraules en la imatge de la Mare de Déu de Lourdes que presideix l'esplanada de la gruta.

La festa de la Puríssima, situada al bell mig de l'Advent, ens prepara també per a la propera celebració del Nadal. En aquest any dedicat al poeta Joan Maragall i Gorina, que fou un gran intèrpret del sentit de les festes cristianes, voldria remarcar quelcom del que ens diu sobre la festa de la Puríssima com a pròleg del Nadal. En el poema «Nadal», escrit l'any 1895, diu que «neix l'hivern cantant les glòries / d'una verge amb manto blau / que al sentí's plena de gràcia / baixa els ulls, junta les mans / i es posa a adorar Déu / en son ventre virginal... / Caieu fulles; caieu fulles, / que ja s'acosta Nadal».

A «La nit de la Puríssima», el poeta s'encanta davant el cel blau d'aquella nit, i veu en la Noia de Natzaret la que ens acosta i ens fa familiar Déu mateix. «Aquesta nit és bé una nit divina. / La Puríssima, del cel / va baixant per aquest blau que ella il·lumina, / deixant més resplendors en cada estel.»

Benet XVI acaba la seva encíclica sobre l'esperança dient que Jesucrist és certament la llum per antonomàsia, el sol que brilla sobre totes les tenebres de la història. Però afegeix que per arribar fins a ell necessitem també llums properes, persones que donen llum reflectint la llum de Crist. Maria és una d'aquestes llums. Ella és una estrella d'esperança. Ella que amb la seva acceptació va obrir la porta del nostre món a Déu mateix, perquè en ella el Fill de Déu es va fer carn, es va fer un de nosaltres i, com diu l'Evangeli de Sant Joan, «va plantar la seva tenda entre nosaltres».

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

El bisbe Joan Carrera, gran comunicador

► El passat 15 de novembre, a la sala Petit Palau del Palau de la Música Catalana, va celebrar-se l'acte de presentació del llibre *Ara mateix. Vint-i-cinc anys a Catalunya Cristiana*, que recull tots els articles publicats pel recordat Mons. Joan Carrera Planas en aquesta publicació —a la secció titulada precisament «Ara mateix» i situada a la contraportada del setmanari— entre els anys 1983 i 2008, any de la seva mort. Hi va escriure 1.304 articles, que el Dr. Joan E. Jarque ha recopilat en un sol volum seguint l'ordre cronològic de publicació. En l'acte es va parlar de les diverses dimensions de la vida del bisbe Joan Carrera i, de manera especial, es va dir que es feia entendre per tothom perquè era un gran comunicador. El llibre ha estat publicat per l'Editorial La Magrana. Presidí l'acte el cardenal Lluís Martínez Sistach i varen glossar la figura del bisbe Carrera dos bons amics seus, Joan E. Jarque i Joan Rigol.

GLOSSA

En la mirada del successor de Pere

La visita del Sant Pare ha provocat, també, intercanvis d'escrits, bàsicament de correus electrònics, que comenten i ponderen l'esdeveniment. Llegeixo en un: «Ens sentim satisfets per haver pogut manifestar una presència natural, serena i constructiva d'una religiositat viscuda amb normalitat des de la nostra realitat i des de la proximitat al successor de Pere», que, en el parlament de comiat, atribueix a les activitats desenvolupades, la dedicació de la Sagrada Família i la visita a l'Institut Benèfic-Social del Nen Déu, un simbolisme de la fecunditat en la fe, «que a través de la caritat i de la bellesa del misteri de Déu, contribueix a crear una societat més digna de l'home».

Un pare jove, sempre amatent a la voluntat del Senyor, escriu: «Déu ens crida en les situacions que vivim i ens envia signes i ens demana resposta: «Obriu els ulls i veureu. Escolteu-me perquè us vull parlar!» Tria el moment. Pot ser, ben bé, el dia de la dedicació de la basílica de la Sagrada Família. Oficia el Sant Pare, que uneix la multitud dels creients, i ens demana, amb força i intensitat, que oferim les nostres vides. Ens diu: «Obriu els ulls d'una vegada, poseu-vos a caminar!, oferiu-vos pel que se us necessita!» Ho sintetitza Benet XVI quan diu: «La bellesa, la sante-

dat i l'amor de Déu porten l'home a viure en el món amb esperança.»

No hi falta una acció de gràcies que compromet, que condueix al testimoni amb la força de l'Eucaristia compartida en la comunitat. És la d'una dona, seglar adulta, que ha fet del servei norma de vida: «Hem de donar gràcies a Déu i a la Sagrada Família de Natzaret. És molt viu el record de la dedicació de la nova Basílica, quan una gran pedra, després de ser unguida amb l'Oli Sant, va ser convertida en Altar on, després de parar la taula, el Pa i el Vi consagrats en memorial del Senyor són convertits en banquet de festa compartit entre germans. Tots som cridats i convidats, gràcies a l'acció de l'Esperit Sant, a ser Pedres Vives, temples de l'Amor de Déu. Que Ell faci i ens empenyi que sigui així en les nostres vides.»

El successor de Pere ens ha visitat. La comunitat ha sentit la seva mirada i, escoltades les seves paraules, el seu guiatge. «Li pregunta Jesús per tercera vegada: Simó, fill de Joan, m'estimes? Pere es va entristir que Jesús li preguntés per tercera vegada si l'estimava i li respongué: Senyor, tu ho saps tot; ja ho saps, que t'estimo. Li diu Jesús: Pastura les meves ovelles» (Jn 21,17).

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

► Este hombre (Gaudí) es un poeta, porque en sus labios todo es verdad y se hace nuevo y parece que a él mismo se le revele lo que dice, mientras va diciéndolo [...] Agonizaba rojizo el día, allá a lo lejos, y en torno nuestro ya todo era oscuridad, y él nos decía que en las alturas del Templo, por entre los calados, entrarían unos rayos que todo lo bañarían en claridades de luz sin que se viera por donde entrarían. Exactamente como en un bosque. Como dentro de un bosque, repetía con la exaltación serena y sonriente del vidente. Pero, ¡pensar que esta maravilla no podremos verla con ojos mortales ni él ni nosotros! Los que verán con sus propios ojos el día en que reluzca el maravilloso templo, al atardecer y como en un bosque...

(«¡Fuera del tiempo!», *Forma*, Barcelona 1907)

DIUMENGE II D'ADVENT

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, la soca de Jessè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'ossa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meua muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jessè que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

▶ Salm responsorial (71)

R. *Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.*
Déu meu, doneu al rei el vostre dret, / doneu al príncep la vostra rectitud. / Que governi amb justícia el vostre poble, / que sigui recte amb els humils. R.

Que el benestar floreixi als seus dies, / i mesos i anys abundi la pau. / Que domini d'un mar a l'altre, / des del Gran Riu fins a l'extrem del país. R.

Salvarà els pobres que reclamen, / els desvalguts que no tenen defensor, / s'apiadarà dels pobres i dels febles, / els salvarà de la mort. R.
Que es perpetui el seu nom, / i duri com el sol. / Que les famílies del país, per beneir-se, / es valguin del seu nom; / que se'n valguin tots els pobles de la terra / per agurarse la felicitat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germans, tot el que diuen les Escriures és per a instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè ben avinguts de cor i de llavis, glorifiqueu Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És d'ell que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí".» Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la dreta ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós, que no sóc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.»

▶ Lectura del profeta Isaïes (Is 11,1-10)

Aquel día, brotará un renuevo del tronco de Jesé, y de su raíz florecerá un vástago. Sobre él se posará el espíritu del Señor: espíritu de prudencia y sabiduría, espíritu de consejo y valentía, espíritu de ciencia y temor del Señor. Le inspirará el temor del Señor. No juzgará por apariencias ni sentenciará sólo de oídas; juzgará a los pobres con justicia, con rectitud a los desamparados. Herirá al violento con la vara de su boca, y al malvado con el aliento de sus labios. La justicia será cinturón de sus lomos, y la lealtad, cinturón de sus caderas.

Habitará el lobo con el cordero, la pantera se tumbará con el cabrito, el novillo y el león pacerán juntos: un muchacho pequeño los pastoreará. La vaca pastará con el oso, sus crías se tumbarán juntas; el león comerá paja con el buey. El niño jugará con la hura del áspid, la criatura meterá la mano en el escondrijo de la serpiente. No harán daño ni estrago por todo mi monte santo: porque está lleno el país de la ciencia del Señor, como las aguas colman el mar.

Aquel día, la raíz de Jesé se eruirá como enseña de los pueblos: la buscarán los gentiles, y será gloriosa su morada.

▶ Salmo responsorial (71)

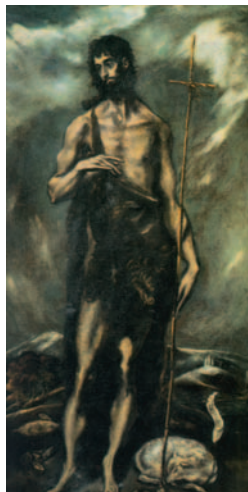
R. *Que en sus días florezca la justicia, y la paz abunde eternamente.*

Dios mío, confía tu juicio al rey, / tu justicia al hijo de reyes, / para que rija a tu pueblo con justicia, / a tus humildes con rectitud. R.

Que en sus días florezca la justicia / y la paz hasta que falte la luna; / que domine de mar a mar, / del Gran Río al confín de la tierra. R.

Él librarà al pobre que clamaba, / al afligido que no tenía protector; / él se apiadarà del pobre y del indigente, / y salvarà la vida de los pobres. R.

Que su nombre sea eterno, / y su fama dure como el sol: / que él sea la bendición de todos los pueblos, / y lo proclamen dichoso todas las razas de la tierra. R.

Sant Joan Baptista.
Pintura del Greco, Museu Provincial de València

▶ Lectura de la carta del apòstol San Pablo a los Romanos (Rm 15,4-9)

Hermanos: Todas las antiguas Escrituras se escribieron para enseñanza nuestra, de modo que entre nuestra paciencia y el consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que Dios, fuente de toda paciencia y consuelo, os conceda estar de acuerdo entre vosotros, según Jesucristo, para que unánimes, a una voz, alabéis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

En una palabra, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Quiero decir con esto que Cristo se hizo servidor de los judíos para probar la fidelidad de Dios, cumpliendo las promesas hechas a los patriarcas; y, por otra parte, acoge a los gentiles para que alaben a Dios por su misericordia. Así dice la Escritura: «Te alabaré en medio de los gentiles y cantaré a tu nombre.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 3,1-12)

Por aquel tiempo, Juan Bautista se presentó en el desierto de Judea, predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos.» Este es el que anunció el profeta Isaías diciendo: «Una voz grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos".» Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y del valle del Jordán; confesaban sus pecados y él los bautizaba en el Jordán.

Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizara, les dijo: «¡Cada una de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: "Abrahán es nuestro padre", pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toca el hacha la base de los árboles, y el árbol que no da buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí puede más que yo, y no merezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el bieldo en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga.»

COMENTARI

Estem preparats?

Tots voldríem un futur millor: per a la nostra família, per al nostre país, per a tota la humanitat... Demanem, i amb raó, que els responsables dels governs i de les institucions treballin pel bé de la societat i facin un bon ús dels recursos que els ciutadans posem a les seves mans. Confíem, de vegades ingènument, en un progrés constant del benestar dels pobles i de les persones. Però no hem d'oblidar que aquesta millora no es farà realitat sense la col·laboració personal de cadascú.

El poble d'Israel vivia en l'expectació. Suportaven des de feia segles dominacions estrangeres i opressions de tota me-

na. Estaven convençuts que apareixeria un alliberador, un líder que en nom i amb el poder de Déu els retornaria la pau i la llibertat. Un bon dia, Joan Baptista, un profeta d'aquell temps, radical i decidit, comença a anunciar als israelites que les seves esperances són a punt de complir-se, i que el salvador pel qual sospiren està arribant.

Ara bé, diu Joan, cal preparar-li el camí, tot ha d'estar a punt per rebre'l. Cadascú ha de revisar el seu cor i treure del seu interior tots els obstacles que li impedeixen d'acollir l'enviat de Déu. Cal convertir-se, reconèixer les pròpies febleses i foscors, i passar per l'aigua que neteja i renova. I cal, sobretot, canviar de vida, demostrar

amb fets i no tan sols de paraula que es vol col·laborar amb aquest Regne de justícia, d'amor i de pau que és a prop.

Els creients estem convençuts que Jesús va venir a portar un futur millor per a la humanitat, un temps de fraternitat i de prosperitat sense precedents. Però el seu anunci no es complirà si tots els qui hi creuen no hi col·laboren. La nostra societat pot millorar, Déu mateix ho vol i està disposat a aconseguir-ho. Només cal que cadascú, amb constància i amb esperança, canviï tot allò que té al seu abast, començant per ell mateix, i doni bons fruits.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26
□ **dimarts**: Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,11-14 □ **dimecres**: Gn 3, 9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38 ■ **dijous**: Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15 ■ **divendres** (□ Terrassa): Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19 ■ **dissabte**: Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17, 10-13 ■ **diumenge** vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.): Is 35, 1-6a.10 / Sl 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11.

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Per què hi ha guerres en nom de Déu? (i II)

Oriol: —¿Què poden fer les religions per combatre les guerres?

Gràcia: —En la construcció de la pau tots hi hem d'estar implicats, ateu, agnòstics, occidentals i orientals, però els qui creiem en el Déu de Jesús l'hem d'assumir com una prioritat. —Per què?

—Si Déu és pare, tots som fills de Déu, creients i no creients. Els fills s'han de tractar com a tals. La fraternitat és el gran valor del cristianisme.

—Les religions poden pacificar el món?

—No tan sols poden. Ho han de fer. És una tasca urgent.

—A mi m'havien explicat més aviat el contrari: que les religions eren motiu de conflicte, de confrontació entre les persones i els pobles.

—Quan la fe és viscuda amb autenticitat, el treball per la pau s'imposa prioritàriament.

—I què és la pau?

—La pau no és la simple absència de guerra, ni es redueix merament a crear un equilibri de forces oposades, ni és el resultat d'una despòtica dominació; és l'obra de la justícia.

—Què podem fer per pacificar el món?

—Treballar per la justícia i desenvolupar la consciència de la unitat.

—Consciència de la unitat?

—Sí, cal prendre consciència que tots els ésser humans som germans en l'existència, procedim del mateix origen i anem cap al mateix fi.

—I les diferències?

—Les diferències existeixen, però no han de ser causa de conflicte sinó causa de joia.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

DÉU NO TÉ POR

Una Església en missió

El segle xx ha estat el segle del món que ha sortit fora de Déu, el segle laic i secularitzat. I tanmateix el viure cristià no s'ha extingit, i en força aspectes s'ha aprofundit. Han caigut per sempre aquells quadres de cristiandat, aquelles institucions, aquelles expressions, aquells costums que eren amarats del cristianisme. La cristiandat, aquella condició en què el cristianisme ha viscut durant segles a Europa, ha estat substituïda durant el segle xx per una secularitat cada vegada més llançada en què tot —també la religió o les religions— ha entrat en el mercat. I tanmateix el cristianisme no s'ha mort.

Podem dir, en canvi, que el segle xx ha estat el segle més missioner de la història cristiana, fins al punt de poder-lo comparar amb el cristianisme naixent. Ho ha estat sobretot per a l'Església catòlica i per a les Esglésies evangèliques, que han portat a terme un esforç missioner ingent. El cristianisme del segle xx ha descobert la missió cap al Sud del món, cap a l'Àfrica i l'Àsia, que continua essent terra de limitada presència cristiana.

Però també ha descobert la missió com una realitat justament a les terres d'antiga cristianització, que tornaven a ésser terra de missió, en el sentit d'una nova comunicació de l'Evangeli. La geografia de l'Església canviava: ja no hi havia una neta divisió entre terres cristianes (tanmateix amb tots els seus problemes) i terres de missió, sinó que també el món cristià era terra de missió.

No es tracta només d'una nova organització de la vida eclesial; es tracta primer de tot d'una actitud profunda dels cristians. És concebre tota l'existència cristiana i tota la vida de l'Església en el quadre de la missió. Això parteix de l'autoconsciència del cristià mateix com a deixeble: l'espiritualitat i la teologia del deixeble són un tema en què caldria insistir, perquè mai el cristià no pot deixar d'escoltar i de comunicar al mateix temps. Miguel de Unamuno ho captà profundament en el seu llibre *La agonía del cristianismo*, on subratllava com la condició de l'Església era una realitat agònica, és a dir de lluita, de missió.

Andrea Riccardi

(Déu no té por, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

5. ✠ Diumenge II d'Advent. Sant Dalmau o Dalmaci (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. vi), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. Dilluns. Sant Nicolau (s. iv), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. x); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i màrtir (mercedari); sant Fortià, innocent mr. venerat a Torelló; santa Asel-la, vg.; beata Carne Sallés (Vic 1848-Madrid 1911), fund. Concepcionistes missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. Dimarts. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. ✠ Dimecres. Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Ro-

maric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. ii aC).

9. Dijous. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. Divendres. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. iii); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. Dissabte. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

ENTREVISTA

ENRIC CORTÈS

Entendre la Bíblia

El Dr. Enric Cortès, professor emèrit de la Facultat de Teologia de Catalunya i cap del Departament de Bíblia, va pronunciar el propassat 13 d'octubre la lliçó inaugural del curs 2010-11 de les facultats eclesiaístiques, que va titular: «Una comunitat jueva a la recerca de la causa del mal moral» (Gn 6,1-4). El Dr. Cortès, expert en Bíblia, considera «absolutament necessària» la lectura i l'estudi de la literatura intertestamentària per entendre el Nou Testament.

Quina importància té la literatura intertestamentària?

Des del començament del segle passat molts estudiosos s'han llançat a l'estudi de la literatura intertestamentària, que és tot el corpus de centenars d'obres, quasi sempre jueves, situades entre els s. iv aC i ii dC. Encara que siguin llibres apòcrifs sobre personatges de l'Antic testament, són els millors i únics testimonis que tenim per avaluar el desenvolupament de les idees religioses de la comunitat jueva que precedeix i acompanya el Jesús de la història.

Què s'ha de tenir en compte per llegir bé el Llibre Sagrat?

Sobretot que tots els textos tenen una història que cal conèixer i avaluar correctament: una llengua antiga que no parlem, uns gèneres literaris molts dels quals nosaltres ja no usem, una geografia i una història del tot diferents a les nostres... Quan s'ha avaluat tot això o s'han llegit alguns llibres que ens en parlen, només hem fet la meitat de la feina. Manca encara el principal, el procés hermenèutic: aquest relat que segles abans de Crist volia dir això i allò, per als oients contemporanis què vol dir? Com es col·loca la meua comunitat enfront d'aquestes paraules de Déu?

Sovint, llegint la Bíblia sents la necessitat de posar-la a l'abast dels homes del nostre temps. Com traduir la Bíblia en el món actual?

No s'ha de tenir por de la Paraula de Déu. A vegades la trobem massa callentuda i el traductor l'edulcora per a una lectura digna litúrgica. Aquesta és feina no del bon traductor sinó de l'exegeta o del predicador que han d'explicar el text bíblic. A més, crec que ens manca una traducció que serveixi sobretot per als alumnes i professors de les facultats de teologia i dels instituts de ciències religioses; una traducció que incorpori, al costat del text, una altra versió ordenada i corregida segons els criteris de la investigació contemporània més reconeguda universalment.

Òscar Bardají i Martín

QUERIDOS ABUELOS

Algunos consejos... higiénicos

En mi deseo de ser útil a mis lectores, apunto aquí unas higiénicas advertencias para las personas mayores.

1. Levántese todas las mañanas a la misma hora, a ser posible temprana, y dese una buena ducha de agua tibia (sin resbalar en el cuarto de baño). Después tome un buen desayuno, no olvide tomar fruta.
2. Tenga siempre un libro constructivo en la mesita de noche, léalo todos los días. Alimente así su cerebro y su espíritu.
3. Haga ejercicio, sobre todo camine, dirigiendo sus pasos hacia la casa del familiar o del amigo que más necesite de su compañía y su ayuda.
4. No dogmatice, escuche más que pontifique, pero no guarde silencio cuando los demás incurran en errores graves que atenten contra su propia dignidad. Corrija con prudencia, ternura y siempre a solas con quien corresponda.
5. Regale su tiempo a los demás y esa será su mejor inversión en esta y en su otra vida. Fomente la amistad benevolente, el amor benevolente hacia los suyos y siempre tenga presente que, por la edad, usted está llamado a ser un experto en el difícil arte de vivir.
6. Y recuerde: si puede, *no se jubile nunca* de hacer lo que debe, lo que puede, lo que sabe y aquello con lo que disfruta. No es lo mismo ser pensionista que ser jubilado acabado...

Dr. Paulino Castells

(Queridos abuelos, Ediciones Ceac. Estimats avis, Ed. Columna)

AGENDA

▶ ACTES I CONFERÈNCIES

Festa de la Puríssima Concepció. A la Basílica de la Puríssima Concepció (Aragó 299 Bcn). Dimarts 7 de desembre (17.30 h), celebració comunitària de la Penitència; a les 18 h missa de vigília, solistes de la Concepció; a les 19 h, primeres vespres solemnes. Dimecres 8 de desembre (11 h), Missa solemne presidida per Mons. Joan Godayol, bisbe emèrit. Missa Polifònica, Cor Estable Concepció; a les 19 h segones vespres solemnes.

«**La relació entre Església i món d'avui a la llum del Concili Vaticà II.**» Jornada acadèmica a la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC), dijous 16 desembre (9.15-14 h). Ponències: «L'esdeveniment del Vaticà II com a *Ecclesia in actu*», prof. Giuseppe Ruggieri (Bologna); «L'actualitat del Vaticà II i els límits de la seva recepció», prof. Giacomo Canobbio (Milà). Aportació dels professors de la FTC: Dr. Joan Planellas i Dr. Xavier Morlans. Presidirà i clourà la Jornada el cardenal Martínez Sistach, gran canceller de la FTC. Lloc: Aula Magna del Seminari Conciliar (Diputació 231). Informació i inscripció: Secretaria, tel. 934 534 925, administracio@teologia-catalunya.cat.

Parròquia de Santa Maria del Remei (pl. Concòrdia 1, a les Corts, Bcn). Concert d'orgue el diumenge 12 de desembre (9 vespre) a càrrec de Bernat Bailbé, organista de l'Oratori de Sant Felip Neri. Tema del concert: «Les figures del pessebre.» Entrada gratuïta.

Església de Sant Gaietà-P. Teatins. Diumenge dia 12 (18 h), Concert de Nadal. Coral Som, dir. Enric Azuaga, i Coral l'Arpa de Taradell, dir. Jordi Soler.

▶ BREUS

I Festival Interreligiós a la parròquia de Sant Pere de les Puel·les. S'ha ce-

CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA A LA BASÍLICA DE LA SAGRADA FAMÍLIA

En acció de gràcies a Déu per la vinguda del Sant Pare, per la família i per la vida
Presidirà la celebració el cardenal Lluís Martínez Sistach

Quan encara són ben presents en els nostres esperits les impressions de la memorable jornada del passat 7 de novembre, amb la dedicació de la nova basílica de la Sagrada Família pel Sant Pare Benet XVI, l'arxidiòcesi de Barcelona convoca els diocesans a una celebració especial en aquest admirable recinte.

Serà un acte d'àmbit diocesà i consistirà en una celebració de l'Eucaristia per donar gràcies a Déu per la recent visita del Sant Pare a la nostra diòcesi i també per donar gràcies a Déu pel do de la família i de la vida.

La celebració serà el dissabte 18 de desembre, a les cinc de la tarda.

Tots els diocesans hi són convidats.

lebrat durant els dies 19, 20 i 21 de novembre sota el lema «Religions en diàleg, compromís per la pau», amb diverses activitats divulgatives, de diàleg i lúdiques. Per destacar la ponència de Mons. González-Agápito, delegat diocesà d'Ecumenisme i relacions interreligioses, la taula rodona amb representants de les diferents religions moderada per Jaume Triginé, la Festa Infantil (amb el «Conte del Pelegrí», danses per la pau i xocolatada), el cinefòrum i diverses exposicions.

Missa d'exalumnes. El passat 21 de novembre les exalumnes de les G. Dominiques de l'Ensenyament del c/ Mallorca celebraren l'Eucaristia a la capella del col·legi, fent memòria de les beates Sor M. del Carmen Zaragoza i Sor M. Rosa Adover, beatificades a Roma el 28 d'octubre de 2007.

▶ CURSETS

Instituto Teología y Humanismo. «Llamados a vivir en un deseo profundo de Dios», por el P. Jaime Boada i Rafí,

O.P. lic. en teología. Días 13 a 16 diciembre (18.45-19.45 h) en la Sala Ramon Penyaforat (c/ Bailén 10).

Grup bíblic a Paulines. Els segons dimarts de mes de 20.15 a 21.15 h. Aquest curs: Fets dels Apòstols. Inici: dimarts 14 de desembre, a Llibreria Paulines (Rda. Sant Pere 19, Bcn, tel. 933 011 488).

▶ EXERCICIS I RECESSOS

Recés per a religioses. Dirigit pel cardenal Lluís Martínez Sistach, el dia 12 de desembre (3r diumenge d'Advent) de 10.15 a 17 h al col·legi dels P. Jesuïtes de Sarrià (c/ Carrasco i Formiguera 32). Qui vulgui quedar-se a dinar ha d'advertir-ho prèviament a les Germanes de Crist Rei, telèfon 932 058 134.

▶ LLIBRES

Els articles de Mons. Joan Carrera a Catalunya Cristiana. Aquest llibre, publicat per Editorial La Magrana, es ti-

tula *Ara mateix* i recull els articles que el recordat Mons. Joan Carrera Planas, que fou bisbe auxiliar de Barcelona, publicà durant vint-i-cinc anys al setmanari *Catalunya Cristiana*, des de l'any 1983 fins al 2008, any de la seva mort. Recull 1.304 articles, recopilats pel Dr. Joan E. Jarque i Jutglar, un dels fundadors del setmanari.

Els Papes i la diòcesi de Barcelona

Aquest és un llibre ben actual, perquè ha estat escrit quan es preparava la visita apostòlica de Benet XVI a la nostra diòcesi per dedicar el temple de la Sagrada Família. Josep M. Martí Bonet recull en aquest llibre de 126 pàgines els principals episodis històrics de les relacions entre la diòcesi de Barcelona i els successors de Sant Pere a la seu de Roma. El llibre es pot adquirir a l'Arxiu Diocesà.

Tercer volum de Pregàries de tu a tu

Editorial Claret acaba de publicar, coincidint amb el temps d'Advent, el tercer i últim llibre de la sèrie *Pregàries de tu a tu*, en aquest cas corresponent al cicle A de la litúrgia. És un treball del periodista Ignasi Miranda, coordinador de la Missa de TVE-2 i director del programa *El primer cafè* de Ràdio Estel. Es tracta, com els altres, d'un recull de textos breus per pregar de manera individual o en grup els diumenges i festius.

PALABRA Y VIDA

La Purísima, estrella de la esperanza

En el corazón del Adviento adquiere relieve especial la figura de santa María, Madre de Dios, grávida de la Palabra, que ella acogió en su corazón de virgen y se hizo carne en su seno maternal. Desde entonces Dios es el Emmanuel, el Dios-con-nosotros.

Dios otorgó a María un papel muy importante en la historia de la salvación. Aquella joven de Nazaret fue elegida por Dios y recibió una misión primordial: ser la madre del Hijo de Dios que se encarnó en sus entrañas virginales por obra del Espíritu Santo. Y todo esto para la salvación de la humanidad. Dios, creador del hombre y de la mujer, en la plenitud de los tiempos, asumió la naturaleza humana creada por él y requirió la colaboración de María.

En santa María todo está en función de su misión de ser la madre de Jesucristo. María, de una manera única, ha sido la primera en beneficiarse de la victoria sobre el pecado obtenida por Cristo. Se entiende así mejor la verdad de la fe cristiana sobre la Inmaculada Concepción, entre nosotros más conocida popularmente como la fiesta de la Purísima.

María es llamada así porque, desde el primer instante de su existencia, fue preservada de toda

mácula de pecado original y enriquecida con la plenitud de la gracia desde el primer momento de su concepción. Esta verdad fue proclamada como dogma de fe por el Papa Pío IX el año 1854, fundamentándose en las afirmaciones de las Sagradas Escrituras sobre María y en la fe de la Iglesia sobre este misterio mariano.

Poco después de la proclamación del dogma de la Inmaculada Concepción, la Virgen María se apareció en diversas ocasiones a una joven sencilla y pobre en la gruta de Lourdes. Y se presentó como la Inmaculada Concepción. Los peregrinos que visitan este santuario pueden leer grabadas estas palabras en la imagen de la Virgen María de Lourdes que preside la explanada de la gruta.

La fiesta de la Purísima, situada en medio del Adviento, nos prepara también para la próxima celebración de la Navidad. En este año dedicado al poeta Joan Maragall i Gorina, que fue un gran intérprete del sentido de las fiestas cristianas, quisiera remarcar alguna cosa de las que dice sobre la fiesta de la Purísima como prólogo de la Navidad. En el poema «Nadal», escrito el año 1895, dice: «Neix l'hivern cantant les glòries / d'una verge amb manto blau / que al sentí's plena de gràcia /

baixa els ulls, junta les mans / i es posa a adorar Déu / en son ventre virginal... / Caieu fulles; caieu fulles, / que ja s'acosta Nadal.»

En «La nit de la Puríssima», el poeta se encanta ante el cielo azul de aquella noche, y ve en la Joven de Nazaret a la que nos acerca a Dios y nos hace familiar a Dios mismo. «Aquesta nit és bé una nit divina. / La Purísima, del cel / va baixant per aquest blau que ella il·lumina, / deixant més resplendors en cada estel.»

Benedicto XVI acaba su encíclica sobre la esperanza afirmando que Jesucristo es ciertamente la luz por antonomasia, el sol que brilla sobre todas las tinieblas de la historia. Pero añade que para llegar hasta él necesitamos también luces próximas, personas que dan luz reflejando la luz de Cristo. María es una de estas luces. Ella es una estrella de esperanza. Ella que con su aceptación abrió la puerta de nuestro mundo a Dios mismo, porque en ella el Hijo de Dios se hizo carne, se hizo uno de nosotros y, como dice el Evangelio de San Juan, «acampó entre nosotros».

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona